

Οι ρευματικές παθήσεις είναι πρόβλημα μόνο των ηλικιωμένων;

Είναι ευρύτατα διαδεδομένη η αντίληψη ότι τα «αρθριτικά» και τα «ρευματικά», δηλαδή οι ρευματικές παθήσεις, προσβάλλουν τις μεγάλες ηλικίες και ότι, επομένως, είναι κατ' εξοχήν πρόβλημα των ηλικιωμένων. Στην πραγματικότητα, όμως, καμία ηλικία δεν είναι απρόσβλητη. Οι σοβαρότερες μάλιστα ρευματικές παθήσεις, όπως είναι οι αυτοάνοσες ρευματικές παθήσεις και οι οροαρνητικές σπονδυλαρθρίτιδες, όχι μόνο προσβάλλουν πιο συχνά τα νεαρά και μέσης ηλικίας άτομα, αλλά παρουσιάζονται ακόμη και στα παιδιά.

Στην πρόσφατη πανελλήνια επιδημιολογική έρευνα για τις ρευματικές παθήσεις, που πραγματοποιήθηκε από το Ελληνικό Ίδρυμα Ρευματολογικών Ερευνών στο γενικό πληθυσμό, βρέθηκε ότι πράγματι η συχνότητα των ρευματικών παθήσεων αυξάνει με την πρόοδο της ηλικίας. Ωστόσο, από το σύνολο των πασχόντων από ρευματικές παθήσεις το 67% είναι άτομα του εργατικού δυναμικού, δηλ. ηλικίας 19-65 ετών.

Επιπλέον, βρέθηκε ότι οι ρευματικές παθήσεις αποτελούν το πρώτο αίτιο 5 δεικτών νοσηρότητας (χρόνιο πρόβλημα υγείας, μακροχρόνια λειτουργική ανικανότητα, βραχυχρόνιος περιορισμός δραστηριοτήτων, όπως απουσίες από την εργασία κ.λπ., επισκέψεις σε γιατρούς και χρήση φαρμάκων με συνταγή) στον εργαζόμενο πληθυσμό (άτομα ηλικίας 19-65 ετών), ενώ αποτελούν πρώτο αίτιο μόνο 2 δεικτών νοσηρότητας (χρόνιο πρόβλημα υγείας, μακροχρόνια λειτουργική ανικανότητα) σε άτομα ηλικίας 66 ετών και πάνω. Και βέβαια το γεγονός αυτό οφείλεται στο ότι αυξάνει με την ηλικία και μάλιστα με μεγαλύτερο ρυθμό η νοσηρότητα που σχετίζεται με άλλες παθήσεις, όπως είναι π.χ. οι καρδιαγγειακές. Επομένως οι ρευματικές παθήσεις δεν είναι πρόβλημα μόνο των ηλικιωμένων αλλά όλων των ηλικιών και φυσικά είναι πρόβλημα του κοινωνικού συνόλου και των αρμόδιων φορέων της Πολιτείας, αφού πράγματι αποτελούν ένα τεράστιο πρόβλημα δημόσιας υγείας.

Πηγή: elire.gr